

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. června 2022, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radka Hartmanna a soudkyň JUDr. Hany Navrátilové a JUDr. Evy Rejchrtové odvolání obžalovaného doc. MUDr. [jméno] [příjmení] [titul za jménem], narozeného 8. 2. 1944, státního zástupce Městského státního zastupitelství v [obec] a poškozeného – Hlavního města Prahy proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. září 2016, sp. zn. 10 T 8/2014 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1, písm. a), b), d), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek ohledně obžalovaného doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že se

obžalovaný doc. MUDr. [jméno] [příjmení] [titul za jménem],

[datum narození] v [obec], bytem [adresa] [číslo],

podle § 226 písm. b) tr. řádu, pro skutek spočívající v tom, že

společně s již pravomocně zproštěnými obviněnými [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a RNDr. [jméno] [příjmení],

dne 5. 3. 2012 nejprve obvinění [příjmení] [jméno] [příjmení] - ředitel odboru informatiky, Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] v postavení zaměstnanců Magistrátu hlavního města Prahy se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí č 2/2 za pomoci externích pracovníků obviněných [příjmení] [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], kteří byli podle § 71 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách rozhodnutím zadavatele veřejné zakázky Hlavního města Prahy č. INF/384/2012 jmenováni jako členové zvláštní komise, dále rozhodnutím zadavatele č. INF/674/S-3306 2011 jako členové hodnotící komise v jednacím řízení bez uveřejnění s názvem „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC“, jejímž předmětem byly služby v oblasti základní podpory programového vybavení SKC - poskytování

služby hotline včetně základní servisní technické podpory programového vybavení při odstraňování vad programového vybavení, poskytování pravidelné profylaxe programového vybavení vč. indikace a předcházení možných problémů při užívání programového vybavení, pravidelný monitoring serverů ve vztahu k funkčnosti programového vybavení vč. indikace a předcházení možných problémů při užívání programového vybavení, a předmětem v oblasti rozšířené podpory programového vybavení SKC měly být služby - konzultační podpora, součinnost při řešení systémových problémů a při implementaci systémů třetích stran a spolupráce při tvorbě koncepce a při koordinaci budování informačního systému zadavatele, v rozporu s uloženou povinností zaměstnanců v ustanovení §§ 301 písm. d), 302 písm. g) zák. č. 262/2006 Sb. zákoník práce řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a sřežít a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] i v rozporu s povinností úředníka řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu hlavním městem Praha dle § 16 odst. 2 písm. c) zákona č. 312/2002 Sb. o úřednících územních samosprávných celků, nesprávně stanovili předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, neboť nepostupovali na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění, nebo na základě informací získaných průzkumem trhu nebo jiným vhodným způsobem a její hodnotu určili na částku 24 000 000 Kč na dobu 2 let, přičemž jim bylo mimo uvedeného i známo, že stejné služby poskytovala společnost Ha a.s., IČ: 25085166, se sídlem Praha – západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686 pro hlavní město Prahu v době od 6. 11. 2006 do 30. 9. 2011 za částku 18 366 219 Kč bez DPH,

následně dne 6. 3. 2012 obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení] jako zadavatel veřejné zakázky odeslal výzvu k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 34 zákona č. 137/2006 Sb. pod čj. S-MHMP 213331 2012 pouze společnosti Ha a.s., IČ: 25085166, se sídlem Praha - západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686, ač pro tento druh zadávacího řízení neměl zákonem požadované podmínky, svůj postup v zadávací dokumentaci odůvodnil účelovým odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ a vědomě nepravdivou argumentací, že pro řádné fungování provozu PCKS je třeba též řádnou servisní podporu IS servisního kartového centra SKC vytvořeného pouze společností Ha a.s., IČ: 25085166, která je tak údajně jediným subjektem, jenž je s ohledem na platné licenční ujednání mezi ní a zadavatelem jediným oprávněným zasahovat do uvedeného programového vybavení, ačkoli musel vědět, že v roce 2010 byl přijat dodatek č. 1 k platné licenční smlouvě z roku 2008, který výrazně uvolnil licenční podmínky do té míry, že umožňoval HMP poskytnout sublicenci k užívání SW SKC třetí osobě, a to v rozsahu nezbytném pro kvalitní provoz SKC,

obviněná [příjmení] [jméno] [příjmení], jako radní zodpovědná za odbor informatiky, předložila a potvrdila dne 23. 3. 2012 Radě hlavního města Prahy Tisk R -6527 včetně jeho příloh, zpracovaný členy hodnotící komise, v němž jednomyslně doporučili přijmout nabídku společnosti Ha a.s., IČ: 25085166, která nabídla cenu za předmětnou veřejnou zakázku 73 763 747 Kč bez DPH, ačkoli obvinění věděli, že tato cena několikanásobně přesáhla předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a že nebyl dán zákonný důvod oslovit v rámci zadávacího řízení pouze jedinou společnost,

na základě tohoto stanoviska poté rozhodla Rada hlavního města Prahy ve složení obviněných doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] (primátor HMP), RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], JUDr. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [příjmení] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] jednomyslně svým usnesením dne 3. 4. 2012 [číslo] kterým vzala na vědomí informaci o veřejné zakázce, „Poskytování základní a rozšíření podpory programového vybavení SKC“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, a kterým rozhodla o výběru nabídky podané společností Ha a.s., IČ: 25085166 se sídlem Praha - západ

Průhonice, Na Michovkách I, č. 686 podané dne 21. 03. 2012 a kterým schválila znění jednak,, Smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536 Kč bez DPH, jednak,, Smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211 Kč bez DPH (tj. celkem za částku 73 763 747 Kč bez DPH a to přesto, že obvinění věděli, že nabídnutá cena výrazně přesáhla plánovanou hodnotu veřejné zakázky, nebyl vypracován znalecký či oponentní posudek podle usnesení RHMP ze dne 6. 12. 2011 č. 1964, kterým RHMP schválila zajišťování oponentních posudků odborem informatiky Magistrátu hlavního města Prahy na připravovaných zadávacích řízeních veřejných zakázek s předpokládanou hodnotou nad 2 miliony Kč, zprávu o posouzení a hodnocení nabídek podle § 80 ZVZ s doporučenou cenou zjevně nevýhodnou pro HMP schválili přesto, že jim mělo být známo, že deklarovaný důvod pro vedení jednacího řízení bez uveřejnění, v jehož důsledku nebyla umožněna účast dalším soutěžitelům, je nepravdivý, neodpovídal požadovaným podmínkám v ustanovení § 66 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, a přestože věděli, že omezení týkající se rozsahu práv autora k počítačovému programu, na která se zadavatel HMP odvolával, si s vybraným uchazečem sjednal zadavatel - jejich předchůdci na HMP - sám v licenční smlouvě ze dne 6. 11. 2006, konkrétně v její příloze č. 2, s omezeními výslovně souhlasil a na nepříznivé podmínky sám přistoupil a proto nebylo možné se odvolávat na smluvní vztah v licenční smlouvě, který HMP s vybraným uchazečem ohledně autorských práv uzavřel a přestože jim muselo být známo, že proti HMP vede Úřad pro ochranu hospodářské soutěže správní řízení právě pro nezákonné postupy při používání jednacího řízení bez uveřejnění u zadávacích řízeních veřejných zakázek z předchozích období v souvislosti s projektem Opencard/ rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS- S37/2010/VZ-5895 2010 /540 LZa/VKu, kterým byla uložena pokuta HMP za používání uvedeného druhu zadávacího řízení, bylo HMP doručeno dne 4. 4. 2012, přičemž tento jejich postup byl v rozporu s povinností úředníků řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim Hlavním městem Praha dle § 16 odst. 2 písm. c/ zákona č. 312/2002 Sb. o úřednících územních samosprávních celků a v rozporu s ustanovením § 35 odstavec 1, odstavec 2 zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, které jim ukládá využívat majetek účelně, hospodárně a v souladu s jeho zájmy a dále chránit majetek HMP před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím,

následně dne 6. 4. 2012 obviněný [příjmení] [jméno] [příjmení], jako ředitel odboru informatiky MHMP a jako veřejný zadavatel dle § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ v návaznosti na uvedené rozhodnutí Rady HMP č. 373 jménem HMP podepsal,, Smlouvu o poskytování základní podpory programového vybavení, č. INO/40/03 /002741 2012“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536 Kč bez DPH, a,, Smlouvu o poskytování rozšířené podpory programového vybavení č. INO/40/03 /002742 2012“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211 Kč bez DPH, přičemž na základě těchto nevýhodných smluv uzavřených se společností Ha a.s., IČ: 25085166, se sídlem Praha-západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686 se HMP zavázalo zaplatit této společnosti během 2 let za poskytnuté služby částku 73 763 747 Kč bez DPH (Smlouva o poskytování základní podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536 Kč bez DPH, 68 693 448 Kč včetně DPH, Smlouva o poskytování rozšířené podpory programového vybavení na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211 Kč bez DPH), ač cena obvyklá stanovená znaleckým posudkem jednotlivých činností specifikovaných ve Smlouvě poskytování základní podpory programového vybavení č. INO/40/03 /002741 2012 ze dne 6. 4. 2012 činí 1 521 528 Kč bez DPH za měsíc, 1 825 834 včetně DPH za měsíc, tedy ve výši 36 516 672 Kč bez DPH za 24 měsíců, tedy 43 820 064 Kč včetně DPH, přičemž v důsledku jednání obviněných nebyla umožněna ve veřejné soutěži účast dalších možných uchazečů, narušili tak soutěžní prostředí, společností Ha a.s. opatřili neoprávněné výhody a zadavateli Hlavnímu městu Praha, IČ: 00064581, způsobili škodu ve výši nejméně 24 873 384 Kč včetně DPH,

právně kvalifikovaný jako trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 věta druhá, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku a trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

zprošťuje obžaloby,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozené Hlavní město Praha, Magistrát Hlavního města Prahy, ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení], odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání poškozeného – Hlavního města Prahy, zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze byli obžalováni doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a RNDr. [jméno] [příjmení], uznání vinnými zločinem porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 věta druhá, odst. 4 písm. a) a b) tr. zákoníku a zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustili tím,

že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] v pozici ředitele odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy, se sídlem [adresa] 2, obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení] v postavení radní Rady hlavního města Prahy pro informatiku a evropské fondy, obžalovaný [jméno] [příjmení] v postavení člena Rady hlavního města Prahy odpovědného za oblast dopravy a náměstka primátora Hlavního města Prahy, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], jako člen Rady hlavního města Prahy a první náměstek primátora Hlavního města Prahy a obžalovaný doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] v postavení člena Rady hlavního města Prahy a primátora Hlavního města Prahy, s vědomím nevýhodnosti licenčního modelu zvoleného při realizaci projektu Univerzální karty [příjmení] – Opencard, pro Hlavní město Praha a neúměrných nákladů na realizaci tohoto projektu, pominuli v procesu zadávání veřejné zakázky na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra provedení kvalifikované analýzy situace, za níž byla tato veřejná zakázka zadávána, alternativ jejího řešení, jejích rizik a nákladů, stejně jako provedení odborné analýzy obsahu, povahy a rozsahu poptávaných služeb, právních limitů jejich poskytování a jejich tržních cen a při zadávání dané veřejné zakázky porušili závažným způsobem pravidla zadávacího řízení stanovená zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, a ve srovnání s možným zásadním zvýhodněním společnosti Ha s ., se sídlem Příhonice, Na Michovkách I č 686, a s možným způsobením škody Hlavnímu městu Praze, s jehož majetkem byli povinni řádně hospodářit v mezích stanovených § 16 odst. 2 písm. c) zákona č. 312/2002 Sb. o úředních územních samosprávních celcích a náležitě ho opatrovat, spravovat, chránit ho před poškozením a využívat ho účelně a hospodárně v právním rámci vymezeném v § 35 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě [obec] a v § 249 odst. 1, § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákoníku práce č. 262/2006 Sb., jednali v rozporu s těmito povinnostmi, když konkrétně obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] nechal na přelomu měsíců únor a březen roku 2012 zpracovat zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC“, jejímž předmětem v oblasti základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra bylo poskytování služeb hotline, pravidelné profylaxe programového vybavení a pravidelného monitoringu používaných serverů a v oblasti rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra poskytování služeb konzultační podpory, součinnosti při řešení systémových problémů a spolupráce při implementaci systémů třetích stran a při tvorbě koncepce rozvoje informačního systému Servisního kartového centra, v této zadávací dokumentaci odůvodnil úmysl zadat danou veřejnou zakázku společnosti Ha a.s. v jednacím řízení bez uveřejnění nezbytností zásahů do jí dodaného programového vybavení Servisního kartového centra a ochranou jejich výhradních autorských práv k tomuto programovému vybavení, tedy odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, aniž by zohlednil to, že možnost dovolání se daných výhradních práv vylučovalo to, že Hlavní město Praha samo přistoupilo při dodávce tohoto programového vybavení v licenční smlouvě z 6. listopadu 2006 na pro něj nevýhodný

licenční model bránící jemu i třetím osobám bez součinnosti se společností Ha a.s. provádět jakékoliv aktualizace a úpravy daného programového vybavení, a v situaci, kdy služby podpory tohoto programového vybavení poskytovala společnost Ha a.s. Hlavnímu městu [obec] v době od 6. listopadu 2006 do 30. září 2011 za částku 18 366 219 Kč bez daně z přidané hodnoty, stanovil v součinnosti s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] předpokládanou cenu dané veřejné zakázky na dobu dvou let na částku 24 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty, aniž by provedl nebo nechal provést jakékoliv šetření směřující k zjištění tržních cen daných služeb, načež dne 5. března 2012 rozhodnutími zadavatele uvedené veřejné zakázky číslo INF/384/2012 a číslo INF/674/S-3306 2011 jmenoval podle § 71 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách členy zvláštní komise a hodnotící komise v daném jednacím řízení bez uveřejnění obžalované [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul] [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], a sám se stal předsedou těchto komisí, v návaznosti na to dne 6. března 2012 v pozici osoby oprávněné jednat podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona o veřejných zakázkách za zadavatele dané veřejné zakázky – tedy za Hlavní město Praha – odeslal pod čj. S-MHMP 213331 2012 společnosti Ha a.s. v rozporu s ustanoveními § 6, § 21 odst. 2 a § 23 zákona o veřejných zakázkách výzvu k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 34 zákona o veřejných zakázkách, ačkoliv pro tento druh zadávacího řízení nebyly splněny zákonem požadované podmínky a ačkoliv k volbě tohoto druhu zadávacího řízení došlo v rozporu s požadavky zákona na transparentnost a rovnost zadávání veřejných zakázek,

a po jednáních se zástupci společnosti Ha a.s. a vyčerpání veškerých možností diskuse nad jednotlivými položkami rozkladu nabídkové ceny se shodl s ostatními členy hodnotící komise na účelnosti přijetí nabídky této společnosti ze dne 21. března 2012 na poskytnutí poptávaných služeb za cenu 73 763 747 Kč bez daně z přidané hodnoty, ačkoli věděl, že tato cena několikanásobně přesáhla předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, a vypracovanou zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 23. března 2012 ústíci do doporučení zadavateli, aby uzavřel smlouvy o poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra s uchazečem Haguess a.s., začlenil mezi přílohy Tisku R -6527, který obžalovaná [příjmení] [jméno] [příjmení], jako radní zodpovědná za oblast informatiky, předložila dne 26. března 2012 Radě hlavního města Prahy,

na jeho základě pak rozhodla Rada hlavního města Prahy ve složení obžalovaných doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a Ing. [příjmení] [příjmení] dne 3. dubna 2012 jednomyslně svým usnesením číslo 373 o přidělení uvedené veřejné zakázky na poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra jedinému uchazeči o ní – společnosti Ha a. s. – a současně vzala na vědomí informaci o této veřejné zakázce zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění a schválila znění smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení SKC na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536 Kč bez daně z přidané hodnoty a smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení SKC na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211 Kč bez daně z přidané hodnoty, to znamená celkem za částku 73 763 747 Kč bez daně z přidané hodnoty, a učinila tak přesto, že během jejího jednání i mimo jeho rámec vyvstaly pochybnosti o účelnosti a hospodárnosti zvoleného řešení a způsobu zadání dané veřejné zakázky, přičemž přítomní radní rozhodovali s vědomím toho, že s ohledem na zvolený druh výběrového řízení – jednací řízení bez uveřejnění – nebyla umožněna účast v něm nikomu jinému než společnosti Ha a.s., a aniž by měli k dispozici dostatečně vypovídající podklady vzniklé na základě provedených odborných analýz z oblasti informačních technologií, ekonomiky a práva, resp. aniž by takové analýzy vůbec byly provedeny a poskytly dostatek informací pro jejich kvalifikované rozhodnutí,

a v návaznosti na to – s odkazem na uvedené rozhodnutí Rady hlavního města Prahy číslo 373 – uzavřel obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] dne 6. dubna 2012 v jednacím řízení bez uveřejnění, pro jehož konání nebyly splněny podmínky ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, jménem Hlavního města Prahy se společností Ha a.s. smlouvu o poskytování základní podpory programového vybavení číslo INO/40/03 /002741 2012, včetně příloh, znějící na celkovou cenu za služby poskytované dva roky ve výši 57 244 536 Kč bez daně z přidané hodnoty, a smlouvu o poskytování rozšířené podpory programového vybavení číslo INO/40/03 /002742 2012 na dobu dvou let, znějící na maximální celkovou cenu za předmět jejího plnění ve výši 16 519 211 Kč bez daně z přidané hodnoty, takže na základě těchto nevýhodných smluv se Hlavní

město Praha zavázalo zaplatit společnosti Ha a.s. během dvou let za poskytnuté služby částku 73 763 747 Kč bez daně z přidané hodnoty, ačkoliv cena obvyklá činností specifikovaných ve smlouvě o poskytování základní podpory programového vybavení SKC číslo INO/40/03 /002741 2012 ze dne 6. dubna 2012 činila maximálně 1 646 406 Kč bez daně z přidané hodnoty za měsíc, tedy maximálně 39 513 744 Kč bez daně z přidané hodnoty za dvacet čtyři měsíců,

čímž obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] při narušení hospodářské soutěže zásadně zvýhodnili společnost Ha a.s., když s vědomím uvedených skutečností – a ve srovnání s tím, že jí takto zásadně zvýhodňují – přispěli jak k tomu, že v uskutečněném výběrovém řízení dosáhla přidělení dané veřejné zakázky, ačkoliv se tak daným způsobem nemělo stát, tak k tomu, že během realizace této veřejné zakázky mohla získat částku 73 763 747 Kč,

a zadavateli této veřejné zakázky – Hlavnímu městu [obec] – tak způsobili škodu ve výši nejméně 17 730 792 Kč.

2. Za to byl obžalovaný doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], podle § 248 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dva a půl roku, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 3 let.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze a poškozený - Hlavní město Praha.

4. Všechna odvolání ohledně obžalovaného doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], byla předložena k projednání samostatně, neboť trestní stíhání obžalovaného bylo ze zákona (čl. 27 odst. 4 ústavy České republiky a § 10 odst. 1 tr. řádu) přerušeno a nebylo v něm možno pokračovat proto, že obžalovaný se stal poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a jako takový byl po dobu poslaneckého mandátu vyňat z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, přičemž sněmovna nedala souhlas s jeho trestním stíháním. Po nových volbách v roce 2021 se stal obžalovaný opět poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, v tomto případě však již sněmovna vyslovila s jeho trestním stíháním souhlas a v trestním stíhání je tak možno pokračovat.

5. Obžalovaný napadenému rozsudku vytýká jeho vady spočívající zejména v neúplnosti skutkových zjištění, v jejich nepřezkoumatelnosti a dále to, že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Skutková zjištění soudu byla podle odvolatele nesprávná a nemohla být podkladem pro závěr o vině obžalovaného. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně dospěl na základě důkazů provedených v hlavním líčení ke zcela nesprávným zjištěním, tak v důsledku toho je rozsudek poškozen i vadou nesprávného právního posouzení dané věci. Obžalovaný zdůrazňuje, že skutek uvedený v rozsudku nespáchal, respektive že tento není trestným činem. Soud prvního stupně se nevypořádal s důkazy, které svědčí ve prospěch obžalovaného, některé podstatné důkazy a informace z nich vyplývající evidentně zcela úmyslně opomenul, zkreslil a ignoroval, a důkazy, na základě kterých shledal obžalovaného vinným, hodnotil nesprávně. Soud postupoval v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. a ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu a nerespektoval zásadu presumpce neviny a z ní plynoucí princip, in dubio pro reo“. Zároveň neprovedl řádné hodnocení důkazů, když neprovedl pečlivé hodnocení všech provedených důkazů, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Obžalovaný i nadále popírá spáchání jakéhokoli trestného činu s tím, že v hlavním líčení nebyl zákonným způsobem zjištěn skutkový stav, ze kterého by bylo nepochybné, že skutek, který je obžalovanému kladen za vinu, je trestným činem, když se soud prvního stupně ani dostatečným způsobem nevypořádal s obhajobou obžalovaného a adekvátně nereagoval na jím namítané skutečnosti. Na základě výše uvedeného obžalovaný trvá na tom, aby byl podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby, neboť označený skutek není trestným činem.

6. Odvolání proti napadenému rozsudku podal též poškozený - Hlavní město Praha a státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze.

7. Odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v [obec] směřuje proti výroku o náhradě škody v neprospěch obžalovaných doc. MUDr. [jméno] [příjmení] [titul za jménem] (jehož trestní stíhání je přerušeno), RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a RNDr. [jméno] [příjmení]. Státní zástupce poukazuje na to, že, „Městský soud v Praze ve výrokové části rozsudku dospěl na základě dokazování k závěru, že výše škody způsobené hlavnímu městu [obec] trestnými činy spáchanými obžalovanými [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] činí 17 730 792 Kč, přesto soud prvního stupně s odůvodněním, že vzhledem ke specifickým okolnostem případu a podílu obžalovaných na způsobení dané škody, uložil obžalovaným povinnost k náhradě škody přibližně ve výši 0,01 způsobené škody.“ Takové rozhodnutí nalézacího soudu se státnímu zástupci jeví jako, neodůvodněné, nesprávné, neadekvátní, nepřiměřené a rozporné s platnou právní úpravou. Pakliže městský soud v části odůvodňující povinnost k náhradě škody uvádí, že podíl výše uvedených pěti obžalovaných na vzniku škody je pouze setinou způsobené škody, neodpovídá to ostatním částem odůvodnění napadeného rozsudku, ve kterých podrobně popisuje, jaké všechny povinnosti obžalovaní porušili, jak nedostatečně zkoumali další možnosti řešení problematiky, jaký byl jejich jednotlivý podíl na porušení zákona o veřejných zakázkách, jaké byly jejich pozice v procesu zadávání této veřejné zakázky apod.“ V tomto směru lze označit odůvodnění rozsudku za vnitřně rozporné. U veřejného zasedání intervenující státní zástupkyně podané odvolání korigovala tak, že poukázala na argumenty odvolání obžalovaného a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. března 2020 sp. zn. 10T 8/2014, jímž byli původně společně stíháni obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a [jméno] [příjmení] zproštění obžaloby, připustila jejich důvodnost a navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena soudu I. stupně.

8. Odvolatel – poškozený – Hlavní město Praha nesouhlasí s výrokem o náhradě škody. Poukazuje na to, že soud v rámci rozsáhlého a pečlivého dokazování v průběhu hlavních líčení na základě závěrů znaleckého ústavu Česká znalecká a. s. stanovil výši škody na 17 730 792 Kč. Má za to, že je rozhodnutí soudu o náhradě škody nesprávné, nekonzistentní a vnitřně rozporné, není řádně odůvodněno a nekoresponduje s platnou právní úpravou. V napadeném rozsudku, naprosto chybí odůvodnění, proč byla poškozenému přiznávána náhrada škody přibližně ve výši 0,01 řádně zjištěné výše škody, z čehož na každého z obžalovaných připadá částka 40 000 Kč, přičemž odkaz nalézacího soudu na specifické okolnosti případu dle názoru odvolatele nemůže obstát“. Má za to, že, „by o řádně zjištěném nároku na náhradu škody měla být zásadně plně a plnohodnotně rozhodováno v rámci trestního řízení a ztotožňuje se tak s názorem Městského státního zastupitelství“. Navrhuje, aby Vrchní soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil ve výroku v dané o náhradě škody jen ve vztahu k obžalovaným [příjmení] (jeho trestní stíhání bylo přerušeno), [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] a uložil jim solidární povinnost k náhradě škody vůči poškozenému hlavnímu městu Praze ve výši 17 730 792 Kč s příslušenstvím – s úrokem z prodlení.

9. V rámci rekapitulace řízení je potřeba připomenout, že Vrchní soud v Praze rozhodoval v této trestní věci a tohoto rozsudku, jenž je nyní napaden odvoláním obžalovaného [příjmení], opakovaně. Ve věci rozhodl svým usnesením ze dne 12. září 2018 z podnětu odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v [obec], obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], RNDr. [jméno] [příjmení], a poškozeného - Hlavního města Prahy, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. září 2016, sp. zn. 10T 8/2014 tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil v jeho odsuzující části ohledně obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a RNDr. [jméno] [příjmení] v celém

rozsahu a podle
§ 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu prvního stupně.

10. Nejzásadnější vady napadeného rozsudku, v jejichž důsledku nebylo možné přijmout jeho následné skutkové ani právní závěry, spočívaly v tom, že soud I. stupně dezinterpretoval obsah některých, pro skutkové i právní závěry významných důkazů. Odvolací soud v této souvislosti citoval části výpovědí svědka [titul]. [příjmení], svědkyně [titul]. [příjmení], svědka [titul]. [příjmení], svědka [příjmení] [příjmení], svědka [titul]. Ing. [příjmení] a obžalovaného [příjmení] [příjmení] a současně citoval interpretaci části těchto výpovědí nalézacím soudem v odůvodnění napadeného rozsudku s dovětkem, že tento výčet odráží jen ty nejmarkantnější posuny v interpretaci provedených a zaznamenaných důkazů. Konstatoval, že nalézací soud v posuzovaném případě nedostal svým povinnostem vyplývajícím ze znění obsahu ustanovení § 2 odst.6 tr. řádu, když obsah těchto výpovědí interpretoval v rozporu s jejich skutečným obsahem s tím, že teprve po odstranění vytčených vad bude možné učinit odpovídající právní závěry a s přihlédnutím k dalším okolnostem znovu vážit, zda obžalovaní úmyslně jednali v rozporu s povinnou péčí řádného hospodáře, případně závažným způsobem porušili závazná pravidla zadávacího řízení tak, aby mohly být naplněny znaky skutkové podstaty zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.

11. Poté, co byli obžalovaní rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. prosince 2018, sp. zn. 10T 8/2014 znovu uznáni vinnými, zdejší soud tento rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr. řádu zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně, přičemž podle § 262 tr. řádu nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. Důvodem pro zrušení věci byly především vady protokolu, v jejichž důsledku nebylo možno akceptovat skutková zjištění nalézacího soudu.

12. Po zrušení a vrácení věci rozhodl jiný senát Městského soudu v Praze tak, že všechny obžalované podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby, neboť žalovaný skutek není trestným činem. Tento rozsudek nabyl právní moci.

13. Za této situace je nyní pokračováno v přerušeném trestním stíhání.

14. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací z podnětu odvolání podaného obžalovaným doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze a poškozeným - hlavním městem Prahou, podle § 254 odst. 1, 2 tr. řádu tedy přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň zkoumal, zda napadený rozsudek v přezkoumávané části netrpí vadami, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

15. Závěry odvolacího soudu se nijak neliší od závěrů, které učinil již v souvislosti s předchozím projednáním věci ohledně zbylých obžalovaných Městský soud v Praze, který všechny obžalované podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby. Je proto pouze ve stručnosti třeba připomenout, že shodně jako v případě obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], a RNDr. [jméno] [příjmení], nelze ani v případě obžalovaného [příjmení] dovodit, že by jeho jednání naplňovalo subjektivní stránku žalovaných (případně jiných) trestných činů, tedy že by obžalovaný jednal alespoň ve formě úmyslu nepřímého ve smyslu § 15 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tedy že by věděl o tom, že může způsobit popsáný následek činu a pro případ, že se tak stane, s tím byl srozuměn.

16. Z provedených důkazů nepochybně plyne, že to byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], kdo zadal z titulu své funkce ředitele odboru informatiky na přelomu měsíců února a března 2012 zpracování zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku, „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC“, jejímž předmětem v oblasti základní podpory

programového vybavení Servisního kartového centra bylo poskytování služeb hotline, pravidelné profylaxe programového vybavení a pravidelného monitoringu používaných serverů a v oblasti rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra poskytování služeb konzultační podpory, součinnosti při řešení systémových problémů a spolupráce při implementaci systémů třetích stran a při tvorbě koncepce rozvoje informačního systému Servisního kartového centra, v níž odůvodnil záměr zadat danou veřejnou zakázku společnosti Ha, a.s. v jednacím řízení bez uveřejnění nezbytností zásahů do jí dodaného programového vybavení Servisního kartového centra a ochranou jejích výhradních autorských práv k tomuto programovému vybavení, tedy odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, se stanovením ceny v součinnosti s dříve spoluobžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] na dobu dvou let v částce 24 000 000 Kč bez DPH, přičemž na základě toho rozhodla [jméno] hlavního města Prahy, složená z obžalovaného doc. MUDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem] a dále původně spoluobžalovaných RNDr. [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], kteří byli pravomocně zproštěni obžaloby, dne 3. 4. 2012 jednomyslně svým usnesením č. 373 o přidělení uvedené veřejné zakázky na poskytování základní a rozšíření podpory programového vybavení Servisního kartového centra jedinému uchazeči o ni, společnosti Ha, a.s., a současně vzala na vědomí informaci o této veřejné zakázce, zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění, a schválila znění smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení SKC na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536 Kč bez DPH a smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení SKC na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211 Kč bez DPH, to znamená celkem za částku 73 763 747 Kč bez DPH.

17. Podle skutkových zjištění soudu v již skončené trestní věci však nebylo prokázáno, že by se tak tomu stalo s vědomím obžalovaných, tedy že by kdokoliv z obžalovaných jednal v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona o veřejných zakázkách, či za vědomého porušení povinností, jak je obžaloba specifikovala, neboť žádné takové zvláštní povinnosti pro opatrování majetku hl. m. Prahy pro obžalované z ničeho neplynuly, tedy je ani obžalovaní porušit nemohli. Nebylo ani prokázáno, že by během i mimo rámec jednání rady vyvstaly jakékoli pochybnosti o účelnosti a hospodárnosti zvoleného řešení a způsobu zadání dané veřejné zakázky. V tomto ohledu všichni radní, i obžalovaný [příjmení] [příjmení], rozhodovali, resp. připravovali podklady se znalostí právního stanoviska AK Abbot Legal s vědomím toho, že toto právní stanovisko není ojedinělé. Z předchozí doby byly totiž k dispozici i další stanoviska, která se stanoviskem AK Abbot Legal zcela korespondovala, tedy že jediným způsobem, jak právně relevantním způsobem zadat tuto konkrétní veřejnou zakázku je JŘBU. Jmenovaná advokátní kancelář nejen, že participovala na vytváření zadávací dokumentace, ale jako výstup opakovaných jednání se zadavatelem vtělila uvedené právní stanovisko i do písemné, byť strohé formy, z níž však rozhodně bylo zřejmé, že tato deklaruje soulad se zákonem pro zvolenou formu zadání veřejné zakázky. Obžalovaní radní sice skutečně rozhodovali s vědomím, že zvolený druh výběrového řízení, tedy jednacím řízení bez uveřejnění, neumožňuje účast v něm nikomu jinému než společnosti Ha, avšak činili tak na podkladě právních analýz, podpořených odbornými stanovisky z oblasti IT, jež poukazovaly na vázanost licencemi, jejichž oprávněným držitelem byla výhradně Haguess, pro možnost řádného výkonu požadované podpory. Uvedené je prokazováno nejen listinou-právním stanoviskem AK Abbot Legal, podepsaným svědkem [titul]. [příjmení], ale především jeho svědectvím, které je zcela podporováno svědectvími jeho kolegů - [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení], jakož i obhajobou dříve spoluobžalovaného [titul]. [příjmení]. Ze souhrnu těchto svědectví především plyne, že sdělované právní stanovisko nebylo omezeno jen na uvedenou písemnou formulaci, ale bylo představováno i četnou ústní konzultací, v jejímž rámci bylo uvedené právní stanovisko jak k povaze autorského práva k systému, resp. licenci, tak formě zadávacího řízení opakovaně prezentováno vůči zadavateli.

18. Jak konstatoval nalézací soud v trestní věci zbylých obžalovaných, z provedených listin, vztahujících se k dané veřejné zakázce, konkrétně z její zadávací dokumentace a z důvodové zprávy k Tisku R -6527, určeného pro Radu hlavního města Prahy, je zřejmé, že nutnost uzavření smluvního vztahu se společností Ha, v rámci jednacího řízení bez uveřejnění byla dovozována jménem hlavního města Prahy z existence licenčních omezení k užití software Servisního kartového centra sjednaných v licenční smlouvě ze dne 6. 11. 2006 a v na ní navazující licenční smlouvě ze dne 14. 7. 2008, tedy z výhradních autorských práv společnosti Ha k softwaru Servisního kartového centra. To mělo zakládat stav exkluzivity pro tuto společnost, umožňující zadat danou veřejnou zakázku výlučně jí. Tuto zadávací dokumentaci podepsal jménem zadavatele obžalovaný [příjmení] [příjmení] a Tisk R [číslo] předložila k projednání a rozhodnutí Radě hlavního města Prahy obžalovaná [příjmení], použitý druh zadávacího řízení fakticky akceptovali i ostatní radní, tím, že rozhodli o zadání dané veřejné zakázky v jeho rámci.

19. Je skutečností, že Hlavní město Praha, jako zadavatel předmětné veřejné zakázky, bylo na základě přijatého licenčního modelu při provozování Servisního kartového centra omezeno co do možnosti toto centrum dále rozvíjet a co do možnosti upravovat a měnit jeho programové vybavení. Omezení, na která se Hlavní město Praha odvolávalo při volbě druhu zadávacího řízení k dané veřejné zakázce, si s vybraným uchazečem, tedy se společností Ha, sjednalo samo v uzavřených licenčních smlouvách, jimiž přistoupilo na nepříznivé podmínky. S ohledem na to mu část služeb podpory tohoto programového vybavení, a to tu, která vyžadovala přístup ke zdrojovému kódu a celkově k té části systému, která byla kryta licenčními oprávněními, nemohl poskytovat nikdo jiný než ten, kdo k nim měl přístup a disponoval příslušným know how, zvláště tedy jejich dodavatel, společnost Ha, resp. subjekty s ní spolupracující.

20. Podstatné pro posouzení věci tedy je, že zadavatel podle zjištěných skutečností ze strany právní kanceláře, najaté magistrátem právě pro tyto potřeby, neměl k dispozici odpovídající právní posouzení. Naopak, zadavatel byl v celkovém vyznění odborných stanovisek utvrzen v tom, že veřejnou zakázku je možno zadat výhradně ve formě JŘBU, což bylo podpořeno analýzou povahy autorských práv k systému, který vytvořila a práva držela výhradně Haguess. Navíc judikatura, z níž je shora uvedený výklad dovozován, nebyla v období přelomu let 2011 a 2012, kdy řízení probíhalo, ustálena tak, jako tomu je nyní, resp. v době, kdy byli obžalovaní postaveni podáním obžaloby před soud.

21. Ve shodě s městským soudem je tedy z hlediska subjektivní stránky trestného činu třeba přihlédnout k době a podmínkám, kdy mělo k jednání obžalovaných dojít. Je tak nepochybné, že obžalovaný, stejně jako původní společně stíhaní obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení], [titul za jménem], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], a RNDr. [jméno] [příjmení] neměli žádný důvod pro zpochybnění právního stanoviska, jež bylo vtěleno mezi materiály předkládané v rámci tisku k hlasování do rady, když navíc toto zcela korespondovalo i s předchozími odbornými stanovisky, která byla k dané materii v průběhu doby zaujímana. Ze samotného zákonného znění předmětných ustanovení zákona o veřejných zakázkách nemohou být právnímu laikovi známy konsekvence plynoucí z ustálené rozhodovací praxe příslušných orgánů, navíc z doby, kdy judikatura nebyla natolik bohatá a spíše se v předmětném období počínala tvořit. Jednání, kvalifikované obžalobou jako trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku tedy nenaplnuje subjektivní stránku tohoto trestného činu.

22. Ze všech uvedených důvodů tak soud obžalovaného podle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby, když dospěl k závěru, že skutek, pro který byla podána obžaloba, není trestným činem.

23. V návaznosti na tento závěr pak soud postupoval ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 tr. řádu ve vztahu ke včas a řádně uplatněnému nároku hlavního města Prahy na náhradu škody, jak se s ním připojilo k trestnímu řízení. Právě s ohledem na zproštění obžalovaných podané obžaloby poškozeného s jeho nárokem zcela odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

24. Jelikož odvolání poškozeného Hlavního města Prahy nebylo shledáno důvodným, nezbylo, než ho jako takové zamítnout podle § 256 tr. řádu.

25. Vzhledem k tomu, že odvolání státního zástupce bylo intervenující státní zástupkyní korigováno tak, že ho lze v modifikované podobě považovat za odvolání podané ve prospěch obžalovaného, Vrchní soud v Praze ho jako nedůvodné nezamítl, ale zrušil napadený rozsudek i z jeho podnětu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 29. června 2022

JUDr. Radek Hartmann
předseda senátu